॥ अर्हम् ॥

न्यायाम्भोनिधिश्रीमद्विजयानन्दसूरिभ्यो नमः ।

नवाङ्गवृत्तिकारश्रीमदभयदेवसूरिशिष्यश्रीहरिचन्द्रगणिविरचितः

प्रश्नपद्धतिनामा ग्रंथः ।

॥ ॐ नमः सिद्धम् ॥ श्रीमद्दशवैकालिके-" हत्थगं संपमज्जिता " इत्यत्र हस्तकशब्देन किं ? तत्राह—हस्तकशब्देन मुखवस्त्रिकोपकरणविशेषः, यदुक्तं विद्वद्भिः-" सोलसंगुलदीहं, विच्छिन्नाणि होंति [णांत] । इत्थगताणुगमणं, तं नेपच्छं पवत्तेण ॥ १ ॥" इत्यत्र षट्दशाङ्गुलप्रमाणकथनान्मुखवस्त्रिका [ज्ञातव्या] ॥ १ ॥

प्रथमाङ्गे पापाधिकारे " न रणिज्जा न घोट्टज्जा " इति प्रोक्तं तत्कथं पात्रेषु रञ्जनादिस्थितिः ? तत्राह—शोभनदर्शनार्थबुद्ध्या निषिद्धम् । रञ्जनादिप्रवृत्तिस्तु सचित्तादिदोषपरिहारार्थम् । तत्तु निर्ग्रन्थैः गीतार्थैरालोचनीयम् । वस्त्रमप्येवमेवेति ॥ २ ॥

विचित्रवर्णपात्रकरणे किं प्रयोजनम् ? तत्राह—जगति पञ्चवर्णजन्तूत्पत्तिर्दृश्यते तद्दर्शनार्थं विचित्रवर्णपात्रं जिनैः कारितम् । श्वेतजीवो रक्तवर्णं याति तदा चक्षुषा सम्यग्दृश्यत इत्यादीति ॥ ३ ॥

श्रीमद्भगवत्यां कृतानशनसाधोः क्षुधा लग्ना तदा कृताशने कथं तस्याराधकत्वम् ? तत्राह—कृताहारे पुनरनशनमेव संभाव्यते, भुक्त्वा गतमूर्च्छः सन् पुनरनशनं करोति तदाराधकत्वं लभते । तत्त्वं तु विदन्ति बहुश्रुता इति ॥ ४ ॥

पुनः प्रज्ञप्त्यां स्कन्धकाधिकारे प्रश्नकर्ता श्रमणो वा उपासकः ? तत्राह—स तु श्रमणो न तूपासकः । तत्तु मद्गुरुणा तद्वृत्तौ समर्थितमस्ति [इति] सूक्ष्मबुद्ध्यावलोकनीयमिति ॥ ५ ॥

कुशिष्यजमालेः कतिभवग्रहणम् ? तत्राह—पञ्चदशभवग्रहणानन्तरं सेत्स्यति । केषाञ्चित्केवलिप्रज्ञप्तधर्माशातनकारकाणां विंशद्भ(विंशतिभ)वग्रहणं कथं जमालेः पञ्चदश ? इति सत्यम्, परं क्रियाप्राधान्यान्नारकाभावे देवमनुष्यतिर्यक् (तिरश्चां) पञ्च पञ्च पञ्च इति ॥ ६ ॥

कृष्णश्रेणिकौ क्षायिकौ क्षायोपशमिकौ [वा]? तत्राह—क्षायिकौ । तदा कथं नरक उत्पादः ? इति सत्यम्, परं बद्धायुष्कत्वाधारकत्वमिति ॥ ७ ॥

विराधकस्योत्कृष्टतः प्रथमदेवलोक उत्पादः सूत्रे प्रसिद्धः कथं सुखमालासाध्व्या ईशाने गतिः ? तत्राह—मूलसंयमविराधिनः प्रथमे

चारणश्रमणरूपेणेना लवणाब्धिवेला स्पृशति, न वा? तत्राह—सप्तदशसहस्रयोजनान्यूर्ध्वं गत्वा ...... पतति, वेला तु षोडशयोजन [सहस्र] प्रमाणैव, तस्मान्न स्पृशति जलमिति ॥ ६ ॥

श्रीमद्व्यवहारसूत्रे प्रोक्तं—" सयंसि या कमढगंसि " [सि] तत्कमढकशब्देन किमुच्यते? तत्राह—पृथुलग्रीवा लम्बोदरं चतुरङ्गुलयुक्तं भाजनं वरकमर्दकम्, यदुक्तं वृद्धैः—" पहुलत्तं मुहउयरं, मज्झे गंभीर उयरसंजुत्तं। अहे ठवणट्ठ चउप्पया, सो कमढं भण्णए मुणी ॥ १ ॥ " प्रवर्णीति लोकोक्त्येति ॥ १० ॥

सनत्कुमारचक्रवर्तिरत्नक्रिया तृतीयाङ्गे प्रोक्ता कथं स्वर्गे उत्पादः कथ्यते? तत्राह—महुरुणा तद्वृत्तौ लिखितं " मेत्तय-मालन्वाग्निदः, मज्झमाले मडे " इत्यादि पञ्चमाङ्गवचनवदिति ॥ ११ ॥

अशुद्धदाने दातुरल्पायुष्कता प्रोक्ता कथमष्टमशतेऽल्पपापबहुतरनिर्जरा कथिता? सर्वज्ञवाक्ये कथं विरोधः? तत्राह—अनुपासितगुरोर्वचनमिदम्, कुतः? उत्सर्गापवादरूपाणि जिनवचनानि। उत्सर्गतो निषिद्धं, तस्यैवापवादतो विधिः, " संथरणम्मि असुद्धं " इत्यादिगाथाप्रामाण्यात्। पञ्चमाङ्गवृत्तौ महुरुणानिमन्यग्विधिना विवेचनं कृतमस्ति। न तु जिन-वचनविरोधः " अविरोहवाइ अरिहंता " इति वचनादिति ॥ १२ ॥

कालिन्द्याः पूत्रमरणं वीरेण कथं निवेदितम्? तस्या मूर्च्छनादिदोषा जातास्तत्र वीरवाक्यमेव निबन्धनम्, तत्राह—आगमव्यवहारित्वादनागतचारित्रगुणोत्पादनार्थं प्रोक्तम्, न तु वीरस्य श्रुतव्यवहारे प्रवृत्तिरिति ॥ १३ ॥

व्यवहारसूत्रे नवदीक्षितशिष्याणां सूत्रार्थपाठने कालावधिः प्रोक्ता, कथं धन्नकादिमुनीनां स्वल्पकालेनैकादशाङ्गानि पाठितानि ? तत्राह—दशमपूर्वं यावदागमव्यवहारप्रवृत्तिः, ततः श्रुतव्यवहाररीत्या विधिः । तेषामागमव्यवहाररीत्या-ध्यापितान्यङ्गानि । व्यवहारे तु श्रुतव्यवहारप्रवृत्तिस्ततः कालमर्यादा विहिता । आगमव्यवहारे सति न श्रुतव्यवहारप्रवृत्ति-यादि व्यवहाराणां पञ्चमाङ्के विस्ताराधिकार इति ॥ १४ ॥

मनुष्यभवतो मृत्वा चक्रवर्तिर्न जायते, कथं वीरजीवो मनुष्यगतिं त्यक्त्वा विदेहे चक्रवर्तिर्जातः ? तत्राह—तदा त: ... जातम् । वसुदेवहिण्डौ मनुष्यभवतस्तीर्थङ्करोऽपि दृश्यते तद्वदिति ॥ १५ ॥

हरिभद्रसूरिशिष्यौ साधुलिङ्गं परावर्तितं तस्मिन्नेव मृतौ तयोराराधकता वा न ? तत्राह—आराधकतैव । यो प्रोक्तं निष्कारणे लिङ्गं परावर्त्तयति तस्य लिङ्गकुशीलता न तु कारणे, तयोः कारणतः कृत इति ॥ १६ ॥

...च्छेदनं कृतं तस्य कालकसूरेः प्रायश्चित्तं न वा ? तत्राह—प्रशस्त्यां प्रोक्तम् "सङ्घादिकार्ये चक्रवर्त्यादीनपि चूर्णयेत् ... संयममलीनता न तु सर्वतः" एतद्वचनाज्ज्ञायते किञ्चिच्चारित्रमलीनता कालकसूरेर्न तु दर्शनमलीनता । ...नाराणि शोधयित्वा पुनर्निर्मलीभूत इति ॥ १७ ॥

नन्दीसूत्रं देववाचकगणिना कृतं तदा कथं प्रशस्त्यां ज्ञानाधिकारे—" जहा नंदीए " इत्युक्तम् ? तत्राह—" जहा ...दीए " । ...

विस्तरभयादत्र विशेषाधिकारोऽन्यत्र प्रोक्तो गणिना गुणशीलेन तु सगरा [illegible]
"सर्वेदितया देशनां यच्छि" सूचना तु भेदानां स्यात्। ततो ज्ञायते [illegible] ॥ [illegible] ॥

निशीथे प्रोक्तं गृहस्थं प्रति पाठयति तदा साधुः प्रायश्चित्तजातं लभते, कां प्रकरणमातरकादि पाठयन्? तत्राह—लौकिकपापश्रुतादि मागयति वा द्रव्यग्रहणबुद्ध्या प्रकरणादि पाठयति तदा तु मुनेः प्रायश्चित्तम्, न [illegible]बुद्ध्या अन्यधर्मवीथिव्यवच्छेद इति ॥ १६ ॥

श्रीमज्ज्ञाताधर्मकथायां प्राभृतसमारे शैलकमुनेः पीठफलकादिभारकत्वेन पार्श्वस्थलीनतादिदोषः प्रोक्तः तदा व्याख्यावसरे कथमासयोः पट्टकागनं युज्यते? तत्राह—गीतार्थस्य व्याख्यानावसरे युज्यत एव, अन्यथा जिनवचनोल्लङ्घनहानिप्रसङ्गः। आसनाभावे समीचीनस्थलभूमिभागे स्थित्वा देशना विधेया न तु समाप्रमाणे स्थाने, यदुक्तं गीतार्थसिद्धौ—" सो चिट्ठइ कट्ठासणे, देइ पीढं तु पच्छिमे भाए। गीयत्थो सो उत्तमइ, देइ सयाण सोगाणं ॥ १२४ ॥ पीढाभावे गीयत्थो, चिट्ठइ उच्चयरभूमीभागम्मि। जइ परिगमणो मरइ, सो लहइ बहुलमहादोसा ॥ १२५ ॥ जिणवयणे न य गोवइ, न निन्दइ परिगमपि मुहकमलं। आदिट्ठे अट्ठरगं बुधपुरिसा न पावए णिच्चं ॥ १२६ ॥" इत्यादि। शैलकाधिकारे तु मदिरापानरतः प्रमादाद्रोगाभावेऽपि न विहृतः। मरणाहारादिषु गृद्धित्वेन पार्श्वस्थता जाता न व्याख्यानग्रहणतः। गृद्धित्वेन पार्श्वस्थता तदा सूत्रकारेण सर्ववस्तुनि पार्श्वस्थता जाता प्रोक्ता, यथा तस्करेण गृहात्किञ्चिद्द्रव्यजातं [हृतं] तदा गृहपतिरुक्ति इदं मे

गाथाप्रामाण्याद्वा ॥ २५ ॥

महानिशीथे कमलप्रभसूर्यधिकारे जिनवचनान्यथाप्ररूपकस्यानन्तभवभ्रमणं प्रोक्तम्, कथं जमालिः पञ्चदश भवे सेत्स्यति ? तत्राह—पञ्चदश जीवाः सिध्यन्ति ईदृशी क्रिया जमालेर्दृढमुग्राच्छ्रयते तर्हि तद्भवे मुक्तिर्युज्यते तस्य, परं ज्ञानिना निश्चयनये दृष्टमस्य पञ्चदश भवा भाविनः, तेन हेतुना पुनर्मिथ्यात्वमापन्नस्तेनोक्तभवाः शेषाः। अन्यथावादिनस्त्वनन्तभवभ्रमणमेव कमलप्रभादिवदिति ॥ २६ ॥

स्त्रिया गर्भग्रहणशक्तिरेकस्मिन्मासे कत्यहोरात्रि यावत् ? तत्राह—ऋतुसमयार्वाकगताहर्निशा यावदेतावदेवस्त्रियं एतावत्क (त्कालं) कमलमुकुलितं स्यात्, मध्यदिनेषु मंडलमुग्रम्। अन्यवसरे तु दिनत्रयं यावत्कमलनालस्रवणाचस्य मलीनता। तस्मादेकस्मिन्मासे चतुर्दशाहोरात्राणि गर्भग्रहणयोग्यानि। परं कानिचिद्धरति कानिच्च वेति ॥ २७ ॥

गोशालको भगवता दीक्षितो न वा ? तत्राह—प्रज्ञप्त्यामुक्तम्—"मया दीक्षितं पाठितं प्रव्राजितम्" इत्यादिवचनेन ज्ञायते मुण्डितः। वसुदेवहिण्डे तु वीरचरित्राधिकारे प्रोक्तं भगवता सह लग्नम्, तत्र न मुण्डनाधिकारः। तत्त्वं तु जानन्ति बहुश्रुता इति ॥ २८ ॥

समवसरणे भगवद्दर्शनतः कथं देवानन्दायाः पयोधरयुगं सिक्तं ? तत्राह—यथा स्वप्ने पुरुषस्त्रीसंयोगे पुरुषचिह्न-

इन्द्रेण नमिराजर्षिं प्रति विविधवचनैः प्रतारितं तत्र नरस्य सम्यक्त्वं न दूषितम्? तत्राह—नैव दूषितम्, कुतः? परीक्षार्थमेवेति विपरीतानि प्रोक्तानि, न त्वन्तःकरणतया। शिष्यगाम्भीर्यदर्शनार्थमाग्रहलमयस्य(क)कथकवार्द्धवदिति ॥ ४१ ॥

धर्मकथायां मार्गबाहेन पुत्री भणिता तदार्थमनुष्यस्य कथं संभवति? तत्राह—उपनयमात्रमिदं दृश्यत इति ॥४२॥

विभवद्धानाभावे जिनगृहे उपासकैः चैत्यवन्दनावसरे ईर्यापथिकीं प्रतिक्रमति न वा? तत्राह—जघन्यमध्यमोत्कृष्टभेदात् त्रिधा वन्दनम्। पुनरेकैकस्य त्रिधा त्रिधा, तदा जाता नवप्रकाराः। चतुःसप्तत्यधिकद्विसहस्राधिकारयुक्तनवमभेदेऽवश्यमीर्यापथिकी। अन्यत्र त्वीर्यापथिकी कतिपयभेदेषु प्रोक्ता सा विधिज्ञानाम्। तत्रापि—"इत्यसपायो मग्गो" इत्यादि गाथाव्याख्याद्यनुसारेणानुपयुक्तेर्विविधानामेव न गमनागमनालोचनम्, अन्येषां त्ववियोगेनैवेति वृद्धसंप्रदायादिति ॥४३॥

उक्ता ईर्यापथिकी प्रोक्ता तदा किं जिनोकसि गमने कलङ्कं प्रलग्नम्? तत्राह—[जिनोकसि गमने कलङ्कं प्रलग्नं] इति न ज्ञातव्यम्, क्रियाविधौ संलग्ना पापमलापनयनार्थं जिनैरालोचना निर्दिष्टा, न तु जिनगृहगमने पापम्, तत्र गमने तु पदे पदे महती निर्जरा बोध्येति ॥ ४४ ॥

प्रत्याख्यानं वर्षानां कार्यं न वा? तत्राह—न करणीया, चेत्करोति तदा महानिशीथोक्तदोषापत्तिरिति ॥ ४५ ॥

केचिद्वदन्ति-इन्द्रसूत्रादीनां पठितफलं तत्कथम्? तत्राह—असत्यमेवेदम्। भगवता प्रोक्तम्—"हे इन्द्रभूते त्वया

...शना कथमद्भुतम्? तत्राह—मुनीनामुपसर्गे ... देवताकृतया क्रियया लब्ध्वा नृत्यादिना कथितम्। केचिदनास्थितचित्तवन्तस्तामृद्धिं दृष्ट्वा क्रियां कुर्वन्ति। अथवा जिनमहिमानं दृष्ट्वा बहवो लोका धर्मं प्रतिपद्यन्त इति कृत्वा देवेन मुनीनां लक्ष्यीकृत्य नाट्यविधिः कृतः। जिनमहिमानं दृष्टे को दोषः? इति ॥ ४७ ॥

हरिर्नैगमेषीदेवः कथं वीरं हृतवान्? तत्राह—मातृगर्भस्थितिप्रकारेण निष्काश्य करसंपुटे धृत्वा जहारेति ॥ ४८ ॥

मुनीनामाक्रोशवचनं निषिद्धं कथं कुमारमुनिना प्रदेशिराजानं प्रोक्तम्—'मड मूर्ख' इत्यादि? तत्राह—हितशिक्षावसरे निष्ठुरत्वात् न दोषायेति ॥ ४९ ॥

धर्मकृत्ये माया न विधेया तदा चित्रेणाश्वप्रवाहरूपा माया प्रदेशिना सह कथं कृता? तत्राह—अप्रशस्तमायाया निषेधः। प्रशस्ता स्ववसरे करणीया यतीनामपि। तथा च श्राद्धप्रतिक्रमणे—" जं बद्धमिंदिएहिं चउहिं कसाएहिं अप्पसत्थेहिं " इति वचनादप्रशस्तमाया निन्दनीया। राज्ञो धर्मार्पणाय कृता माया प्रशस्ता परममार्गेति ॥ ५० ॥

॥ इति श्रीहरिचन्द्रगणिप्रथिते प्रश्नपद्धतिग्रन्थे पूर्वार्धः। ...
... लिखितानि ॥

अथ प्रश्नपद्धतिग्रन्थोत्तरार्द्धः ।

कस्मिँल्लोके मेरुः ? तत्राह—सहस्रयोजनप्रमाणो मेरुरधः, अष्टादशशतयोजनानि तिरश्चीने, शेषस्तूर्ध्वलोके ततः त्रिलोकस्थो मेरुरिति वक्तव्यमिति ॥ १ ॥

मेरोश्छाया कस्मिन् स्थाने पतति ? तत्राह—मेरोच्छायाया एवाभावः, कथम् ? द्विशताधिकसप्तनवतिसहस्रयोजनानि मेरोरुच्चत्वम्, चक्रत(चंक्रान्त)स्तदा सूर्याचन्द्रमसौ स्त्रियाः पादाभरणवन्नीचैस्तरौ मेरुं न प्रकाशयतः । स्वयमेव त्रिविधरत्नाभया भान्तीति ॥ २ ॥

सूर्याचन्द्रमसौ सदैव गगनेऽस्तः कथं सूत्रकारेण—" उग्गए सूरे " इत्युक्तम् ? तत्राह—चर्मचक्षुषा लोकैर्दृष्टौ तदा लोका वदन्त्युद्गतौ सूर्याचन्द्रमसौ, यदा तु चक्षुर्गोचराभावो जातस्तदा वदन्त्यस्तंगताविति लोकोक्त्या सूत्रकारेण प्रोक्तमिति ॥ ३ ॥

यथोपशममस्य बद्धवतामनन्तानुबन्धिक्रोधादयः चयं गताः त्रिगुणा मोहनीना पशमं . तः कथं जीवो [illegible]

भवति तदा तद विश्रामाने तद्वत्कर्म मोहनीय [श्रपिता] कष्टान् भवान्, अथवाऽस्य स्थान गमनस्य ... ॥ ५ ॥

सूर्येन्दू यदा राहुर्गृह्णाति तदाध्ययनं सूत्रस्य कथं न स्यात् ? तत्राह—तस्मिन् प्रस्तावे तन्मतिमार्गं मिथ्यादृष्टिनो देवा मनुष्यलोके भ्रमन्तः पठन्तं दृष्ट्वोपद्रवन्ति ततो निषिद्धमार्षैरिति ॥ ६ ॥

सिद्धकामो जिनः कस्मै देशनामभिधत्ते ? तत्राह—वचनाद्युपयोगार्थं परोपकाराय चेति ॥ ७ ॥

परमाणूनामष्टौ वर्गणा कथं कृता ? तत्राह—यथा कस्यचिद्गृहपतेर्बहूनि गोवर्गाणि, तदा गोवाः परस्परं विरोधं कुर्वन्ति तदा तत्स्वामिना रक्तपीतादिवर्णविभेदेन वर्गाणि कृत्वा गोपेभ्यो दत्तानि, तदा स्वकीयं स्वकीयं वर्गं चारयन्ति तद्वत्परमाणुषु तत्परीक्षकाणां विरोधनाशाय जिनपतिनाष्टौ वर्गणाः पृथक् पृथग्दर्शिता इति ॥ ८ ॥

पादपोपगमनानशने स्पन्दनाभावः कथं " उच्चारपासवणभूमी पडिलेहइ " इति ग्रन्थकृता प्रोक्तम् ? तत्राह—आगाढ-[नश] ततो यदि परिष्ठापयति तस्मै भूमीप्रतिलेखना गदिता, तत्तु मद्गुरुणा स्कन्धकाधिकारे निगदितमस्ति प्रज्ञप्त्यामिति ॥ ९ ॥

मा व्युत्थापकं जमालिं जानतापि कथं भगवता दीक्षितः ? तत्राह—तस्यार्थेऽन्येषां केषांचिज्जीवानामुद्धारो ज्ञातः । अथवा यावच्चारित्रं पालयिष्यति तावदेव फलम् । अथवा भाविभावत्वादिति ॥ १० ॥

नारकभवं त्यक्त्वा नैरयिको न भवति कथं " णेरइए णेरइएसु गच्छइ णो अणेरइए " इत्युक्तम् ? तत्राह—आयुष्का-

पेयया योप्यम्, नरकायुष्कं बद्ध्वा नारकेनोत्पन्नः, ततः 'उत्पद्यमान उत्पन्नः' इति वचनात् वाञ्छितगतितो मृत्वाऽध्वनि गच्छन् नारक एव प्रोच्यते, तत उक्तं सूत्रे, न तु नारकभवान्नरक उत्पाद इति ॥ ११ ॥

जीवोऽप्यूर्ध्वगतिरेव कथमधस्तने याति ? तत्राह—यथा तुम्बफलस्य जलोपरि तरणस्वभाव एव, परं मृत्तिकादिलेपसंयोगाज्जलाधस्तने भागे गच्छति तद्वत्कर्मलेपभारेणाधस्तनं यातीति ॥ १२ ॥

कर्मजीवयोः कथं संबन्धो जातः ? तत्राह—अनादित्वात् सर्वज्ञोऽपि न कथयितुमलमिति ॥ १३ ॥

चत्वारि ज्ञानानि विद्यन्ते कथं गौतमोऽप्युत्तरदान आनन्दपार्श्वे स्खलितः ? तत्राह—अदत्तोपयोगत्वात्। अथवा प्रकर्षविनययुक्तत्वेन भगवन्तं प्रक्ष्यामीति बुद्ध्या नोपयोगो दत्त इति ॥ १४ ॥

"मज्जं वा मंसं वा भोच्चा वा पिच्चा वा" इत्यस्य कोऽर्थः ? तत्राह—छेदाभिप्रायत इदं सूत्रं ज्ञेयम्। कर्मवशाद्विचित्रगतिमन्तः साधवो भवन्ति, अत्र नाश्चर्यं, प्रायश्चित्ताच्छुध्यति, परमेतदकथनीयमिति ॥ १५ ॥

श्रुतकेवलिनो वचनं केवलिवत्प्रोक्तं तत्कथम् ? तत्राह—उपयुक्तः श्रुतकेवली वदत्। अनुपयुक्तस्त्वन्यथापि वक्ति गौतमवदिति ॥ १६ ॥

पार्श्वस्थसंघाट्यं निशीथे नि : ... शीलकस्य कृत ? तत्राह—आचार्यत्वात्कदाचित्प्रमादं त्यक्त्वा

" कुरुडगणमालाभन " इत्यस्य ... तत्राह— ...

विस्मयमस्तु महुरूपा प्रजायां समर्थितं ततो योग्यमिति ॥ १८ ॥

" मामे तस्रो उदगलेरं करेमाले मवले " अत्र लेशशब्देन किमुच्यते ? तत्राह—जानुप्रमाणाशां तत्रां मुनिः यति-शति. चेष्टाभिप्रमाणायां प्रविशति तदा लेपसंज्ञायां गतस्तत्र चारित्रकीर्तनेति चतुर्थोक्तानां मधुरया प्रोक्तं तदा-लोपन.यमिति । १९ ॥

अतिमुक्तनाम्ना मुनिना जलक्रीडा कृता तदा तत्र का व्यवस्था ? तत्राह—अवस्थाभेदेन उक्तं दृष्ट्वा तत्क्रीडायां मतो ज्ञातस्तदा चारित्रपर्यायो विस्तृतः [स्मृतः] च बालविकार इति गदितम् इति ॥ २० ॥

चत्वारिंशदधिकानि चतुर्दशशतानि प्रकरणानि हरिभद्रसूरिकृतानि गुरुमुखात्मना श्रुतानि, सम्प्रति तत्रापि तानि कानि ? इति चन्द्रवतीवास्तव्यप्राग्वाटगोत्रीयसागरचन्द्रनाम्ना श्रावकेण पृष्टं तत्राह—भो भव्य- तत्पुरुषगीता—भंगारः-वानलदाहनीय " इत्यादीनि चतुर्गाथात्मकानि चत्वारि प्रकरणानीति । तद्गृहागतं मतेनां शुनिरपि निर्मिता इति ॥ २१ ॥

वीरस्य चतुर्दशसहस्रसंख्या यतीनां सा कथम् ? तत्राह—स्वहस्तदीक्षितानामेता । शिष्यप्रशिष्याणां तु भिन्ना । यथा चक्रवर्तिनमूलमार्गेऽधादीनां चतुरशीतिलक्षप्रमाणत्वमुक्तं नहि भरतस्य सगरादेः कोटी पुत्राणो तेषामेकाङ्गनानेकानि ... । एवं स्वकीयानेकप्रकारेण, पुत्रादीनां भिन्नाः । तद्वत्स्वहस्तदीक्षितानामेता यात्नमानां, न तु शिष्यप्र-... । एवं स्वकीयोत्कप्रकारेण ... ॥ [illegible] ॥